Stellaria alsine Grimm, 1767

- muruxa das fontes
- pamplina, morujas, hierba gallinera
- ur-izabelar
- estellaria d'aigua, borrissol d'aigua
- bog stitchwort
- morugem-de-brejo, estelária dos pântanos

ESTADO DE CONSERVACIÓN

EX ES CR EP VU CA **PM**

EX: en perigo de extinción; **ES**: extinta en estado silvestre; **CR**: en perigo crítico; **EP**: en perigo; **VU**: vulnerable; **CA**: case ameazada; **PM**: preocupación menor

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Magnoliophyta	**Magnoliopsida**	**Caryophyllales**	**Caryophyllaceae**	***Stellaria***

ORIXE

Eurasia.

CARACTERÍSTICAS

Planta de porte herbáceo rastreiro ou laxo. Forma alfombras pouco densas, de aspecto delicado. Sistema radicular fibroso e superficial. Talo fino, fráxil, ascendente ou reptante, xeralmente glabro, ás veces con liñas de pelos. Follas simples e opostas, en forma de láminas elípticas cun ápice agudo. Pecioladas, de cor verde clara e textura fina. As flores xeralmente son solitarias, con 5 sépalos verdes e 5 pétalos brancos profundamente divididos. Son de tamaño pequeno e discretas. Florecen na primavera-verán. Froitos en forma de cápsula ovoide que se abre por 6 dentes. Contén numerosas sementes pequenas, de cor pardo-avermellada.

HÁBITAT

Crece en brañas, lameiros, beiras de regatos, fontes e mananciais. Prefire claramente solos húmidos, ácidos ou neutros. Dende o nivel do mar ata zonas de media montaña.

DISTRIBUCIÓN

Moi estendida, especialmente en rexións húmidas de Europa, Asia temperada e norte de África. Introducida nalgúns puntos de América do Norte.

CURIOSIDADES

É unha boa indicadora de ambientes pouco alterados e con humidade constante.